

ви какво-то казвашъ, казвай какво-то правишь.,,
Херцого, азъ съмъ този когото търсите.

ДОНЪ АЛФОНСЪ, като си обръща къмъ Дона Люкреція

Държъ си честно-то слово на коронясанъ херцогъ, госпоже.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Има да ви кажѣхъ двѣ думы, милостивый госпо-
дарю.

[Херцогъ-тъ дава знакъ на вратарь-тъ и на вардачитѣ да ся
оттеглятъ съ заперей въ близкия-та стая]

ПОЗОРИЩЕ IV.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, ДОНЪ АЛФОНСЪ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Какво искате да ми кажите, госпоже?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

Що искамъ да ви кажѣхъ ; искамъ да не умрѣ
този момъкъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Нѣма още единъ четвъртъ бѣхте влѣзли при
мене разярена като нѣкоя бура, разгнѣвена и пла-
чаща, оплакахте ми ся за поврѣдата която ви у-
чинили, искахте съ проклинація и шумъ главъ-тъ
на престѣпникъ-тъ, накарахте мя да дамъ херцог-
ско честно слово че не щѣ да го пусна да излезе
живъ отъ тукъ, азъ ви ся искрено обѣцахъ, а
пъкъ сега не искате да загине ! — За име Хри-
стово, госпоже, това е чудно.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ,

Не искамъ да умрѣ този момъкъ, господине
херцого.